

Fısıltılar Yel Değirmeni

Yavuz DEMİRKIRAN

Fısıltılar Yel Değirmeni

Yavuz DEMİRKİRAN

Bramblewood'un yeşil vadisinde, bir tepede eski bir yel değirmeni duruyordu. Ahşap kanatları gün boyu hareketsizdi, ama her akşam, hava durgun olsa bile dönmeye başlardı. Daniel sık sık penceresinden izlerdi, koyu kahverengi gözleri merakla kocaman açılırdı. Dağınık siyah saçlı, sıska, küçük bir çocuktu ve hardal sarısı bir kazak giyerdi. Her zaman maceraya hazır, bez bir çantası vardı.

Bir akşam Daniel, yel değirmenine gitmek için tepeye tırmandı. Gıcırdayan kapıyı itip içeriye parmak uçlarında girdi. Hava, minik sesler gibi yumuşak, dönen seslerle doluydu. Daniel hiç kıpırdamadan durdu ve dinledi. 'Doğum günün kutlu olsun, sevgili Anna,' diye fısıldadı bir ses. 'Elmalar olgunlaştı,' dedi bir diğeri. Daniel'in kalbi hızla çarptı. Yel değirmeni uzaklardan gelen fısıltıları yakalıyordu!

Yel değirmeninin bekçisi yaşlı Tomas, Daniel'i içeride buldu. Kahverengi bir hırka ve düz bir şapka giymişti, ahşap bir bastona yaslanıyordu. 'Onları duyabiliyorsun, değil mi?' dedi gülümseyerek. 'Yel değirmeni rüzgârın taşıdığı fısıltıları toplar. Bazıları mutlu haberler getirir, ama bazıları yardım ister. Onları ancak dikkatli bir dinleyici anlayabilir.' Daniel başını salladı, gülümserken küçük yarası kırıştı.

O gece Daniel, en iyi arkadaşı Mira ile yel değirmenine döndü. Yaşına göre uzundu, koyu kahverengi tenliydi ve iki kalın örgüsü vardı. Yeşil yağmurluğu yürürken hışırdıyordu. 'Dinle!' dedi Daniel. Kahkahalar, bir şarkı ve sonra titrek bir ses duydular: 'Ormanda kayboldum... büyük meşenin yanında... lütfen yardım edin.' Mira'nın sıcak ela gözleri kocaman açıldı. 'Birinin bize ihtiyacı var,' dedi.

Daniel ve Mira tekrar tekrar dinlediler. Fısıltılar parça parça geliyordu: 'Ben bir gezginim... haritam uçup gitti... eğri dallı uzun bir meşe görüyorum...' Daniel çantasından bir defter çıkarıp her ipucunu yazdı. 'Büyük meşe nehrin yakınında,' dedi Mira, cebinden bir harita açarak. 'Onu bulabiliriz.' Kayıp gezgini gün doğumunda kurtarmaya karar verdiler.

Şafakta Daniel ve Mira yaşlı meşe ağacının yanında buluştu. Daniel'in serçesi Pip, bir daldan aşağı süzüldü. Yumuşak kahverengi ve krem tüyleri, sol kanadında beyaz bir tüy ve kırmızı bir ipe bağlı minik gümüş bir zili vardı. 'Pip önden keşif yapabilir,' dedi Daniel. 'Meraklıdır ama sadıktır.' Mira malzemeleri hazırladı: bir halat, bir fener ve biraz ekmek. 'Hadi gidelim!' dedi ve ormana doğru yürüdüler.

Orman eğrelti otları ve uzun ağaçlarla sıklaşmıştı. Pip dal dal uçtu, zili çınılıyordu. 'Cik! Cik!' diye seslenerek öncülük etti. Daniel daha fazla fısıltı dinledi, ama rüzgâr sessizdi. 'Sence gezgini bulabilecek miyiz?' diye sordu Mira. 'Denemek zorundayız,' dedi Daniel. 'Harekete geçmezsek dinlemenin hiçbir anlamı yok.' Pip'in neşeli cıvıltılarını takip ederek yürümeye devam ettiler.

Kısa süre sonra bir açıklığa ulaştılar. Ortada eğri dallı kocaman bir meşe duruyordu. 'Burası!' dedi Daniel. Ama görünürde gezgin yoktu. Sonra Pip ağacın kovuğuna doğru fırladı ve yüksek sesle cıvıladı. İçeride küçük, buruşmuş bir not buldular. 'Meşenin ötesindeki uçurumda mahsur kaldım. Lütfen yardım edin!' Daniel Mira'ya baktı. 'Uçurum hemen ileride,' dedi Mira. 'Acele edelim.'

Uçurumu buldular; yanları kayalık, dik bir çukurdu. Dibe, genç bir gezgin burkulan ayak bileğiyle oturuyordu. 'Merhaba!' diye seslendi Daniel. 'Fısıltını duyduk!' Gezgini şaşkın ve rahatlamış bir halde başını kaldırdı. 'Beni kimsenin duyabileceğini düşünmemiştim,' dedi. 'Benim adım Lila, haritamı kaybettim ve düştüm.' Mira haritasını açtı. 'Seni çıkaracağız,' dedi.

Mira halatı sağlam bir ağaca bağlayıp aşağı sarkıttı. Daniel dikkatlice aşağı indi, kırmızı spor ayakkabıları gevşek taşlarda kayıyordu. 'Elini tut,' dedi. Lila halata tutundu ve Daniel ona yukarı çıkmasında yardım etti, Mira da yukarıdan çekti. Pip etraflarında uçup cesaret verici cıvıltılar çıkardı. Sonunda Lila güvenle yukarıda durdu. 'Teşekkür ederim!' dedi. 'Kimsenin duymadığı yerde sen dinledin.' Daniel gülümsedi. 'Yel değirmeni yardımcı oldu,' dedi.

Yel değirmenine döndüklerinde yaşlı Tomas onları bekliyordu. Sıcak ikolata yaptı ve hepsi sıcak sobanın etrafına oturdu. 'Yel değirmeninin fısıltıları bir armağandır,' dedi Tomas. 'Ama onları yardıma dönuştürmek için iyi bir kalp gerekir.' Lila onlara büyükannesini ziyarete gittiğini ve yanlış yola saptığını anlattı. 'Haritama karşı daha dikkatli olacağım,' dedi. Hepsi güldü ve Pip minik zilini aldı.

O akşam yel değirmeni yine döndü. Daniel dinledi ve yeni fısıltılar duydu: 'Lila'yı bulduğun için teşekkürler,' ve 'Yel değirmeninin iyi bir dostu var.' İçi ısındı. Mira gamzeli gülümsemesiyle gülümsedi. 'İyi bir takımız,' dedi. 'Evet,' dedi Daniel. 'Pip de öyle.' Pip göğsünü kabarttı ve gururla cıvıladı. Yel değirmeninin kanatları alacakaranlıkta usulca döndü.

Ertesi gün Lila, Daniel ve Mira için bir sepet elmayla geri geldi. 'Bunlar büyüannemin ağacından,' dedi. 'Bana yardım ettiğiniz için size teşekkür etmek istiyor.' Daniel'in koyu kahverengi gözleri parladı. 'Rica ederim,' dedi. 'Yardım edebildiğimize sevindim.' Elmaları yaşlı Tomas ile paylaştılar, o da onlara yel değirmeninin yıllar boyunca yakaladığı diğer fısıltıların hikâyelerini anlattı.

O günden sonra Daniel her akşam yel değirmenine gitti. Dikkatle dinledi, fısıltıları defterine yazdı. Bazen yeni bir bebek ya da kazanan bir gol gibi mutlu haberler duydu. Bazen de yardım istekleri duydu. Her seferinde arkadaşlarını topladı ve ipuçlarını takip etti. Daniel'in yel değirmeninin fısıltılarını duyabildiği haberi yayıldı ve insanlar yardım için ona geldi.

Bir akşam yaşlı Tomas, Daniel'e küçük bir gümüş anahtar verdi. 'Bu yel değirmeninin kapısını açar,' dedi. 'Sen artık fısıltıların yeni bekçisisin.' Daniel anahtarı sıkıca tuttu. 'Dikkatle dinleyeceğim,' diye söz verdi. Mira yanında duruyordu, yeşil yağmurluğu gün batımına karşı parlıyordu. Pip Daniel'in omzuna tünedi ve zilini çaldı. Yel değirmeni döndü ve fısıltıları havayı doldurdu.

Ve böylece, Bramblewood'un yeşil vadisinde, eski yel değirmeni dönmeye devam etti. Daniel, dinlemenin sadece sesleri duymak olmadığını öğrendi. Başkalarının neye ihtiyacı olduğunu anlamak demekti. Fısıltılar ister neşe ister yardım çağrısı getirsin, Daniel hazırды. Mira, Pip ve yaşlı Tomas yanındayken, en küçük sesin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Tek yapman gereken dinlemek.